

उपसंहरति इतीति एभिः प्रकारैः तत्त्वानां गणनं ऋषिभिः कृतं प्रकृतिपुरुषभेदज्ञापनायेत्यर्थः ननु एतेषां कतमः पक्षो त्याज्य इति चेत्तत्राह सर्वमिति ॥ २५ ॥ ननु गुणसाम्यं प्रकृतिः तस्याः सत्त्वादयो गुणाः नात्मन इति तयोर्भेदाप्रतीतेः कथं ज्ञानुं शक्यत इति उद्धवः पृच्छति प्रकृतिरिति आत्मना जडा जडस्वभावेन विलक्षणौ अन्योन्यापाश्रयात् परस्परपरिहारेणाप्रतीतेरित्यर्थः ॥ २६ ॥ अन्योन्यापाश्रयत्वमेवाह प्रकृताविति प्रकृतौ तत्कार्ये देहे प्रकृतिश्चात्मनितेन विना तस्या अप्रतीतेः अहमित्यभेदप्रतीतेर्न देहात्मनोर्भेदो लक्ष्यत इत्यर्थः तृदिवर्त्तमानं संशयं नयेन युक्त्या नैपुण्यं प्रावीण्यं येषां तैः ॥ २७ ॥ अर्हसीत्युक्तं तत्राह त्वत्त इति हियस्मात् त्वत्तः त्वत्पसादा देव अत्र ज्ञानं प्रमोषः भ्रंशश्च तेशक्तिः मायातः ननु स्वप्रकाशस्यात्मनः कथं प्रमोषः

इति नानाप्रसंख्यानं तत्त्वानां ऋषिभिः कृतम् ॥ सर्वं न्याय्यं युक्तिमत्त्वाद्बिदुषां किमशोभनम् ॥ २५ ॥ उद्धव उवाच प्रकृतिः पुरुषश्चोभौ यद्यप्यात्मविलक्षणौ ॥ अन्योऽन्यापाश्रयात्कृष्णदृश्यते न भिदा तयोः ॥ २६ ॥ प्रकृतौ लक्ष्यते त्यात्मा प्रकृतिश्च तथात्मनि ॥ एवं मे पुण्डरीकाक्षमहांतं संशयं हृदि ॥ छेत्तुमर्हसि सर्वज्ञ वचोभिर्नयनैपुणैः ॥ २७ ॥ त्वत्तो ज्ञानं हि जीवानां प्रमोषस्तेऽत्र शक्तिः ॥ त्वमेव त्यात्मा मायाया गतिं वेत्थ न चापरः ॥ २८ ॥ श्रीभगवानुवाच प्रकृतिः पुरुषश्चेति विकल्पः पुरुषर्षभ ॥ एष वै कारिकः सर्गो गुण व्यतिकरात्मकः ॥ २९ ॥ ममांगमायागुणमय्यनेकधा विकल्पबुद्धीश्च गुणैर्विधत्ते ॥ वैकारिकस्त्रिविधोऽध्यात्ममेकमथाधिदैवमधिभूतमन्यत् ॥ ३० ॥

ज्ञानदाने तत्प्रमोषे वाममकिं प्रयोजनं तत्राह त्वमेवेति ॥ २८ ॥ विकाराविकाराभ्यां नानात्वैकत्वाभ्यां सापेक्षनिरपेक्षप्रकाशाभ्यां चात्यंतं भेदं वक्तुमाह प्रकृतिः पुरुषश्चेति हे पुरुषर्षभ यन्महदादिरूपेण परिणमतिसाप्रकृतिः यदपरिणामिसपुरुष इति विकल्पोऽत्यंतं भेद एव कुत इत्यपेक्षायां प्रकृतिशब्दोक्तदेहादिसंघातस्य विकारित्वं तावद्दर्शयति एष इति द्वाभ्याम् एष सर्गः सृज्यत इति सर्गे देहादिसंघातः वैकारिकः विकारवान् अत्र हेतुः गुणव्यतिकरात्मकः गुणक्षोभकः ॥ २९ ॥ नानात्वमाह ममेति विकल्पं भेदं तद्बुद्धीश्च अनेकत्वं प्रपंचयति वैकारिकः अनेकविकारवानपि स्फूर्तेन मार्गेण तावत्त्रिधा त्रैवित्थ्यमाह अध्यात्ममिति एकं रूपम् ॥ ३० ॥